

EL PUNT AVUI⁺
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Falgàs, 13. 17005. Girona

Director: Joan Vall Clara. Direcció: Toni Brosa, Susanna Oliveira, Toni Romero i Xevi Sala (Opinió), David Brugué, Irene Casellas i Sara Muñoz (Entrevistes i reportatges), Carles Sabaté, Anna Serrano i Lluís Simon (Informació del dia), Dolors Bellés (Europa-Món), Xevi Castellón (Cultura), Xevi Masachs (L'Esportiu) i Pere Bosch (La República). Caps d'àrea: Francesc Espiga (Informació del dia), Anna Balcells (Europa-Món), Guillem Vidal (Cultura), Jordi Camps i Joan Martí (L'Esportiu), Carina Filella (La República) i Francesc Muñoz (L'Econòmic). Caps de secció: Teresa Márquez (Entrevistes i reportatges), Raül Garcia (Europa-Món), Maria Palau (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Mercè Miralles (La República), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Taulats, Aureli Rodríguez i Ramon Buch (Disseny), Manel Lladó (Fotografia) i Quim Puigvert (Llengua). Corresponsal a Madrid: David Portabella.

Comarques Gironines
Directora: Anna Puig. Cap d'àrea: Núria Astorch. Cap de secció: Ure Comas. Redacció: Emili Agulló, Lurdes Artigas, Gemma Busquets, Jordi Casas, Ramon Estéban, Jordi Ferrer, Joana Peña, Joan Puntí, Maria Saguer, Marc Salgas i Joan Trillas.

A la tres. Anna Puig / apuig@elpuntavui.cat / @annapuig

Cibercontrolats

Deixes la mainada a l'escola i el mòbil t'envia una alerta. El senyor Google Maps et recomana que canviis de ruta quan facis el camí de tornada perquè així t'estalviaràs trànsit. "D'aquí a cinc minuts serà casa", diu. I només li falta afegir-hi: "I que tingui un bon dia de teletreball!" Són peatges tecnològics que fan feredat. O quan fas una cerca a internet i aquell tema d'interès satura durant dies els anuncis de les teves xarxes socials. Estem sota control permanent: saben on anem, quins gustos tenim, on comprem la roba, on vivim, on treballem, quants fills tenim i on anirem de vacances.

Estem advertits d'aquesta sobreexposició. I que les nostres dades són producte de mercadeig entre les grans empreses. Som mers números en un mar de xifres sotmeses a la compravenda. Però la voràgine del dia a dia no ens deixa valorar amb calma el risc que això comporta. Casos com el de l'Hospital Clínic, però, ens ho posen en evidència. Un lladres cibernetics amenacen de publicar milers de dades personals si no se'ls paga un rescat de 4,5 milions d'euros, i posen en escac un centre hospitalari de referència al nostre país jugant amb la privacitat d'un nombre incomputable de pacients.

No és el primer sabotatge ni serà el darrer. La delinqüència digital ha crescut exponencialment i els casos que es denuncien públicament són, tan sols, la punta de l'iceberg. I és que en els robatoris

“Ens movem entre la ignorància i el cofoisme, regalant la nostra privacitat, usant les xarxes socials com un aparador i menystenint el valor de la nostra intimitat

de guant blanc del segle XXI les preuades joies ja no són físiques, sinó digitals. L'objectiu és penetrar en un núvol de dades per utilitzar-lo com a moneda de canvi en una enrevessada operació de xantatge. I combatre-ho obliga a incorporar el ciberpatrullatge i altres metodologies policials que permetin infiltrar-se en xarxes fosques i laberints tecnològics. Mentrestant, la gran majoria ens movem entre la ignorància i el cofoisme, regalant la nostra privacitat a canvi de res, utilitzant les xarxes socials com un aparador i menystenint el valor de la nostra intimitat.

De reüll La cosidora

Quan no tens res, ni passat, tens una agulla. I fil. "D'ençà que els alemanys són fora, és a dir, d'ençà que sento una sensació de seguretat al meu voltant, m'ha agafat la febre d'escriure. El drama és que no puc. Treballo fins a l'embrutiment per a mal viure. Faig camises de dormir i combinacions per a un magatzem de luxe. Això sí, ho faig magistralment. Tinc una màquina i un maniquí i el meu desig més fervent és de veure-ho tot en flames." Mercè Rodoreda escriu a la seva íntima amiga Anna Murià des de Bordeus, a finals de febrer del 1945, sobre el desig de viure i la necessitat de sobreviure, de pedalar i pedalar amb la Singer i aquell sorollet febril que traspasava el número 43 del carrer Chauffour. Calculen que entre el 70% i el 80% de les exiliades del 39 estan relacionades amb les poderoses indústries tèxtils. No comptaven que entre els telers, hi espurnejava la igualtat, s'hi propagaven idees, hi germinava la militància. S'ha estudiat poc el paper dels cosidors, en la politització de les dones. Exiliades que com Rodoreda s'il·lusionen amb botigues a París i vestits de gasa

negra, el desig enfront la necessitat amb forma d'agulla i fil i amb sort una Singer. És l'únic que tenen; saben cosir des dels 14 anys. El Museu Memorial de l'Exili reivindica en una mostra els fils vermells de les dones.

Gemma Busquets Ros

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El paper clau de la intel·ligència artificial en el futur de la societat

■ M'agradaria expressar la meua preocupació per l'impacte de les tecnologies d'intel·ligència artificial (IA) en la nostra societat. A mesura que la IA es desenvolupa i entra en més i més àrees de les nostres vides, és important pensar en les implicacions ètiques i socials d'aquesta tecnologia. D'una banda, la IA pot portar grans beneficis en àrees com la medicina, la seguretat o la productivitat. Tanmateix, també hi ha el risc d'utilitzar-la de manera irresponsable o abusiva, o de perpetuar la injustícia i la injustícia existent. Per tant, cal establir regulacions i estàndards per garantir que la IA es desenvolupi de manera ètica i responsable i que es consideri el seu impacte en la societat en el seu conjunt. Així mateix, és important fomentar el diàleg i la col·laboració entre els diversos actors, inclosos els ciutadans, els investigadors, els reguladors i les empreses que desenvolupen aquestes tecnologies. En conclusió, la IA pot ser una eina valuosa per al millorament de la

nostra societat, sempre que s'utilitzi de manera responsable i es consideri el seu impacte en el benestar humà. Espero que el treball en aquesta direcció continuï i promogui el desenvolupament ètic i sostenible de la IA.

MARIA PLANET SUÑOL
Tiana (Maresme)

Omissió incomprensible

■ Tots sabem que sempre que s'ha de fer una tria de noms de persones que han destacat per la seva professió, o per algun fet important, es poden produir discrepàncies. Cadascú opinarà que manca o sobra aquesta o aquella persona, segons les seves preferències o interessos. Dit això, he quedat tristament sorpresa en comprovar la incomprensible omissió per part de l'Ajuntament de Barcelona al no incloure la pianista Alcía de Larrocha (1923-2009) entre les 153 (!) dones que formen part de la història de la ciutat. El que no entenc no és que el seu nom no aparegui en una parada de metro (això és irrellevant), sinó que l'Ajuntament no la consideri una artista important. Tot i ser conscient que la música clàssica no mou masses i que no

més interessa a una minoria de la societat, és molt lamentable que els responsables polítics i culturals d'aquesta ciutat no sàpiguen qui va ser una barcelonina de renom internacional. Ells/elles tenen el deure de conèixer, encara que sigui només pel nom, les figures més rellevants de la seva ciutat. Encara que jo sigui la seva filla, intento ser totalment objectiva. La incultura musical és evident..., però és que no es tracta de música, sinó de cultura general. Per Déu, és que estem parlant d'una llista de 153 dones! Alcía de Larrocha ja no és ningú a la seva ciutat natal. Vergonya.

ALICIA TORRA DE LARROCHA
Barcelona

El frau de la Transició

■ Els mitjans de comunicació d'Euskal Herria durant el mes de gener ens han posat en coneixement per mitjà d'EKA (Partit Carlí d'Euskal Herria) que nous documents aportats per un anònim posen en relleu de manera oficial que els assassinats del Montejurra del 1976 (Lizarra, Nafarroa) foren el resultat d'un pla clarament planificat des de l'Estat durant el govern d'Arias Navarro. Sent ales-

hores un dels màxims responsables el que fou ministre de Governació, Manuel Fraga Iribarne, amb l'objectiu de fer desaparèixer el Partit Carlí.

No fou una baralla entre germans, com es va oficialitzar en els mitjans de comunicació d'aleshores. Aquesta falsedat, des de les clavegueres de l'Estat, es va deixar que cohabités fins avui en la societat espanyola.

Segons aquests documents, Arias Navarro va generar un acte terrorista contra la concentració del Partit Carlí del 9 de maig del 1976 perquè era contrària a Joan Carles I.

EKA, juntament amb els portaveus de les forces parlamentàries del Parlament de Navarra en la comissió de Relacions Ciutadanes, demanen que s'aprofundeixi en la veritat i es repari aquella injustícia una vegada per totes.

Molta gent gran avui, joves aleshores, i molts d'altres que ja no hi són, volem deixar constància, des d'El Punt Avui, d'aquell magnicidi en tota regla. Una memòria que se'ns ha fet difícil d'oblidar, per haver-ho viscut a primera línia en aquells moments tràgics d'horror i impotència.

JAUME CAMPÀS I FORNOLS
Caldes de Montbui (Vallès Oriental)

Els pobles bonics i les plaques solars

■ Els pobles són bonics si els carrers són nets, les façanes arreglades, si hi ha arbres i flors, construccions històriques i bones vistes als voltants. Per això hi ha ajuntaments que no permeten posar plaques solars fotovoltaïques ni tèrmiques per a aigua calenta per a autoconsum.

No sé de quin color polític són aquests ajuntaments, però crec que no s'interessen per l'estalvi de kilowatts a les factures de les famílies que hi viuen tot l'any. Potser aquests habitants ho tindran en compte en les eleccions municipals.

L'impacte visual. Quan caminem pel carrer veiem molt més els aparells d'aire condicionat i les antenes molt altes que les plaques als teulats.

Cal tenir en compte que amb les plaques solars el comptador elèctric es pot parar, que aquestes plaques són molt bon aïllant tèrmic i també s'estalvia utilitzar productes fòssils que són molt contaminants.

RAMIRO FITÉ CASES
Isona (Pallars Jussà)